

מי (ראשון לציון) 28603-02-23 - מדינת ישראל נ' יוסי קנר

מ"י (ראשון-לציון) 28603-02-23 - מדינת ישראל נ' יוסי קנרשלו ראשון-לציון

מ"י (ראשון-לציון) 28603-02-23

מדינת ישראל

נגד

יוסי קנר

באמצעות בא כוחו עו"ד אלימלך קורצוויל

בית משפט השלום בראשון-לציון

[28.12.2025]

כבוד השופט גיא מימון

החלטה

בפניי בקשה מיום 5.10.2025 לעיון חוזר על החלטתי מיום 20.8.2025, לפיה נדחתה בקשתו של המבקש לדמי מחייה, וזאת בהתאם לסעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 וסעיף 36ג(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

רקע וטיעוני הצדדים

- עסקינן בפרשה עם עשרות רבות של חשודים ומעורבים. החקירה עוסקת בעיקרה בחשד לתיאום מחירים בין עשרות בעלי חברות קבלניות במטרה לזכות במכרזים של משרד הביטחון, משטרת ישראל וגופים נוספים. על פי החשד, המבקש וחברת קיסר הנדסה ופיתוח בע"מ (להלן: החברה) מעורבים לכאורה ב-14 מכרזים, בחשד שביצעו עבירות לפי חוק התחרות הכלכלית, עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והלבנת הון.
- במסגרת צווים שאושרו על ידי בית המשפט - נתפסו מהמבקש ומהחברה - תפוסים כלכליים ומוצגים ובכלל זה: סך של 831,000 ₪ אשר נתפסו מחשבון הבנק הפרטי של המבקש. במעמד שחרור הצווים שוחרר סך של 11,459 ₪ ופיקדון בסך 20,000 ₪, ביטוחים בסך כולל של 1.1 מיליון ₪, יתרת זכות שנתפסו מחברת קיסר בסך 667,713 ₪ וסך של 2.8 מיליון ₪ מחשבון הבנק של חברת קיסר, וזאת מתוך יתרה של 3,062,742 ₪. בין המכרזים המופיעים ברשימת הגידור המעודכן, השתתפה החברה ב-14 ממכרזי הגידור במסגרת החשדות וזכתה ב-6 מתוכם, בסכום כולל של 37,535,495 ₪. סכום היקף הזכויות של החברה גבוה משווי התפוסים בידי המשטרה - ועומד על 7,885,169 ₪ (במ/1, במ/2).
- ביום 30.7.2025 הגיש המבקש בקשה להקצאת דמי מחייה בסך של 10,338 ₪ עבור כל חודש. המבקש צירף תצהיר תמיכה לבקשתו.
- ביום 20.8.2025, לאחר שהצדדים טענו ארוכות בפניי, דחיתי את בקשתו של המבקש לדמי מחייה (להלן: ההחלטה).

5. ביום 5.10.2025 הוגשה על ידי המבקש בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטה, לפיה יש בבקשתו כדי להצדיק את שינוי ההחלטה, הכוללת תצהירים מעודכנים של המבקש ואחרים (שלא צורפו בבקשתו הראשונה לדמי מחייה), פירוט כרטיסי אשראי, פירוט אודות הגורם המממן את טיסות המבקש לחו"ל.
6. המשיבה התנגדה לבקשה. לדבריה, לא נתגלו עובדות חדשות או נסיבות חדשות, לא עבר זמן ניכר מאז ההחלטה, וממילא עיון במסמכים שצורפו על ידי המבקש, רק מצדיק וביתר שאת את דחיית הבקשה.
7. ביום 28.12.2025 התקיים דיון במעמד הצדדים.
8. המבקש עמד על כך כי בהחלטה צוין כי המבקש לא פירט ולא הציג אסמכתאות, כפי שנתבקש, מיתרת הסכום שנותרה מסך 300,000 ₪ ששוחררו מחשבונו הפרטי שהוקפא על פי החלטת בית המשפט מיום 10.4.2024. ולפיכך, בבקשתו לעיון חוזר צירף המבקש אסמכתאות, לפיהן מתוך סך 300,000 ₪ נותרו 4,778 ₪ (נכון ליום הגשת הבקשה). במעמד הדיון ציין המבקש כי הוא כבר מצוי בחסר של כ- 30,000 ₪. לטענתו, הוצאות דמי המחייה שלו עומדות על כ- 11,500 ₪ לכל חודש וכן הוצאות משרד בסך של כ- 6,000 ₪ לכל חודש.
9. לטענתו, לא לו נותר עוד כסף למחייה, וזאת ולכאורה בניגוד להערכתי בהחלטה, לפיה, ככל ואקבל את הוצאות דמי המחייה שהוגשו על ידי המבקש (כ- 10,000 ₪ עבור כל חודש), אזי הסכום של 300,000 ₪ אמור להספיק לצורכי מחייתו לכל הפחות עד חודש אוקטובר 2026 (פיסקה 30 להחלטה). כמו-כן, המבקש פירט את טיסותיו לחו"ל ועליותיהן, עליהן עמדתי בהחלטה (פיסקה 24 - 27).
10. בבקשתו לעיון חוזר צירף המבקש דו"חות שלו ושל החברה. לדבריו, ביום 22.2.2023 נתפסו מהחברה 2,800,000 ₪, כאשר היתרה בסך 262,653 ₪ שוחררה להמשך פעילות החברה לרבות תשלום לעלויות אחזקות המשרד ולעלויות המחייה שלו. לחברה היה חוזה פעיל לעבודות שיפוצים במשרד רוח"מ. מתאריך 9.3.2023 ועד 8.6.2023 הסתכמו ההכנסות בגין חוזה זה בסך 554,795 ₪, ולאחר תשלום לקבלני משנה, נותר סכום של 186,648 ₪. מיתרה זו, שולם בין היתר שכר טרחה לעורך דין בסך של 46,800 ₪ ומומנו עלויות נסיעותיו של המבקש לחו"ל, אחזקת המשרד (כ- 6,000 ₪ לכל חודש), תשלום לספקים וצורכי מחייה. לטענת המבקש, ביום 1.6.2023 הוגשה בקשה לשחרור כספים, בין היתר לרשות המיסים בגין חוב למע"מ ולמס הכנסה.

11. למעשה, במהלך הדיון הבהיר המבקש כי אינו עותר לדמי מחייה, אלא להסרת החסם מעל החברה, וזאת בגין חוב ניכויים על סך כ- 100,000 ₪ וחוב למע"מ על סך כ- 200,000 ₪. באופן הנ"ל, לטענתו, באם ישוחררו כ-300,000 ₪ מתוך סך של כ- 8 מיליון ₪ התפוסים, שהם סכום זניח לשיטתו לעומת התועלת שבדבר, שכן ממילא המדינה היא זו שתקבל את הכספים, והוא יוכל לקבל פטור מניכוי מס במקור וכך יתאפשר לו לחזור ולהפעיל את החברה.
12. לדבריו, בגין חובות אלו לא ניתן פטור מניכוי במקור לחברה, ומאחר וחלה חובה לנכות מתקבולים עתידיים בשיתופי פעולה עם יזמים 30% מס ניכוי במקור, נמנע מהחברה למעשה כל ניסיון לבצע עבודות. עוד הוסיף, כי אין לו ולא לחברה אשורים עקב הליך הקפאת הליכים שאושר בהסדר נושים בשנת 2018, שבגינו הקריב, לטענתו, את כל רכושו ונשאר עם הסיווג הקבלני ג'4, ולא התאפשרה מכירת מניות החברה לדרישת הנושים, שכן במקרה שכזה, הסיווג הקבלני היה מבוטל.
13. לטענת המשיבה, יש לדחות את הבקשה על הסף ולא לשחרר למבקש כספים. לדבריה, עיון במסמכים ובתצהירים אותם צירף המבקש, מעלה כי לא רק שאין בהם כדי לתמוך בבקשתו, אלא ההיפך מכך.
14. לדברי המשיבה, התנהלות המבקש מעלה חשד להתנהלות בלתי חוקית ואינה הולמת אדם המוגבל באמצעים. לטענת המשיבה, העברת הסכום של 300,000 ₪ לידי מר אבי מאור אשר פתח פיקדון ייעודי נושא ריבית לטובת המבקש, נעשה ללא אישור בית המשפט, ויש בכך לשיטתה להעיד על ביצוע לכאורה של עבירה לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.
15. כמו-כן, עיון בצרופה D מעלה כי החברה ציינה בהוצאותיה החזרת חוב לזאב רוטשטיין בסך 8,127 ₪, כאשר עיון בצרופה B מעלה כי זאב רוטשטיין שילם סכום זה לעובד החברה (אבירן שם טוב) כמשכורת, בכדי לעקוף את מוגבלות החברה, ומכאן נותר החוב. קרי, הסיוע של מר רוטשטיין למבקש, אינו מתמחה, כפי טענת המבקש, רק בכך שהלה מזמינו מעת לעת לטוס עימו ללא תמורה במסגרת תחביב הטיס שלו.
16. לטענת המשיבה, מדובר אפוא במי שפועל באמצעות חבריו להעברת כספים אשר לא צוינו בתצהירו ולא נטענו בבית המשפט. מצרופות הבקשה עולה כי התנהלות המבקש אינה הולמת אדם מוגבל בחשבון הבנק שלו, שכן בצרופות של החשבון קיימות "הורדות" לביטוחים ופנסיה, פקדונות המתחדשים מעת לעת, תשלום לבתי מלון, תשלום בגובה עשרות אלפי ₪ למשרדי עורכי דין המייצגים את החברה בנושאים שונים, הוצאות לטיול שערך בארה"ב, טיסות פנים יבשתיות ועוד.
17. פלטי החשבונות השונים מראים כי המבקש הסתיר הכנסות, אותן לא ציין בדיונים השונים לאורך כל שנות החקירה והן בתצהיריו. כך שבתקופה של קצת יותר משלושה חודשים נכנסו 756,800 ₪. יצוין בהקשר זה, כי במהלך הדיון הסכימה המשיבה עם האמור בסעיף 5 לתצהיר המבקש, לפיו הכנסות החברה בגין חוזה עם משרד רוח"מ הסתכמו בסך 554,795 ₪. ולכאורה, באם החשבון מעוקל או כי לא ניתן לבצע ממנו פעולות המנוטרות על ידי נושים, הרי שמבדיקת המשיבה עולה כי ההעברות לחשבון זה מבוצעות כסדרן. ביום 31.5.2023 עברו 67,000 ₪ לחשבון בבעלות המבקש, ובחודש יוני 2023 בוצעה העברה נוספת בסך 20,000 ₪.

18. כמו-כן, אין מקום להיעתר לבקשת המבקש ואין מקום לשחרר כספים שנועדו לחילוט על מנת לשלם חבות לרשויות המס.
19. בסיום הדיון, נקבע כי החלטתי תימסר לצדדים.
הכרעה
20. לאחר עיון במסמכים והאסמכתאות שהוגשו על ידי המבקש, בדו"ח הסודי (במ/1), במזכר חישוב היקף העבירות (במ/2) ובמסמך השלמת החקירה של פרקליטות המדינה (במ/3), מצאתי לנכון לדחות את הבקשה.
21. על פניו לא קיים מקור חוקי מפורש לעיון חוזר בהחלטה על סעד זמני, אך הפסיקה הכירה באפשרות זו, בהיקש מאפשרות העיון החוזר במעצרים, המעוגנת בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966, ובהתקיים אחת מהנסיבות המפורטות בסעיף זה, שעניין גילוי עובדות חדשות; שינוי נסיבות; או זמן ניכר שעבר ממתן ההחלטה [עח"ר 26570-08-25 מדינת ישראל נ' שרון עדקי (10.9.2025)].
22. בראי האמור, לא מצאתי כי עלה בידי המבקש להוכיח התקיימותן של אלו מן הנסיבות המפורטות.
23. ביחס לחלוף הזמן - מדובר בבקשה שהוגשה בחלוף כ- 45 ימים מאז ניתנה ההחלטה. בהחלטה קבעתי כי הסכום העומד למבקש אמור להספיק לצורכי מחייתו עד לחודש אוקטובר 2026, וזאת גם אם אקבל לצורך הדיון את אומדן הוצאותי החודשיות, הגבוהות לשיטתו ב- 1,500 ₪ מחישובי כאמור (כ- 10,000 ₪). לפיכך, לא ניתן לומר שעסקינן בחלוף זמן המצדיק עיון מחדש.
24. מבחינת שינוי הנסיבות - עיון בבקשת המבקש וצירופותיה רק מחזק את ההחלטה לדחות את בקשתו לדמי מחייה. לא אחזור על ההחלטה שניתנה לאחר דיון מעמיק בטענותיו של המבקש, כאשר נסיבותיו של המבקש נשקלו ובקשתו נדחתה. ברם, בכל זאת מצאתי לנכון לציין כי הערכתי שסך 300,000 ₪ ששוחררו למבקש, הגם שלא הוגדרו כדמי מחייה - בפועל - שימשו למחייתו. כך ממש לפי דבריו של המבקש: "זה כדי לכסות את הוצאות המחייה שלי וכרטיס אשראי, קיבלתי 300,000 ₪ היה הליך של עיקול והעברתי את כל הכסף לחבר שלי אבי מאור. כל חודש הוא מבצע העברה בהתאם לצרכים שלי" (פיסקה 36 להחלטה).
25. ואכן עיון בצרופה K מעלה כי לחשבונו של אבי מאור הועברו ביום 10.5.2024 ושנה לאחר מכן ביום 10.5.2025 - סך של 300,000 ₪, כאשר החל מחודש פברואר 2024 הועברו על ידי אבי מאור לחשבונו של המבקש סכומים וזאת מדי חודש בחודשו ועד חודש ספטמבר 2025.
26. להזכיר, כי בהחלטה יצאתי מנקודת הנחה לטובת המבקש, על פי הפירוט שלו ביחס להוצאותי החודשיות הנדרשות למחייתו כגון דמי שכירות, מזון, תרופות וכדו', כי אלו עומדות על כ- 10,000 ₪ מדי חודש. בהתאמה, הערכתי כי על פי חישוב זה וקיזוז הסכום הנ"ל מדי חודש, יהיה סיפק בידו של המבקש לקיים את צורכי מחייתו, רק בגין הסכום של 300,000 ₪ ששוחררו, עד לחודש אוקטובר 2026.
27. אציין לעניין זה, כי עיון בצירופותיו של המבקש (פירוט כרטיסי אשראי) מעלה כי בחודש יולי 2025 עמדו הוצאותיו על סך 5,085 ₪; ובחודש יוני 2025 עמדו הוצאותיו על סך 5,089 ₪; ובחודש מאי 2025 עמדו הוצאותיו על סך 8,247 ₪. קרי, בחישוב ממוצע של שלושה חודשים עמדו הוצאותיו של המבקש על כ- 6,000 ₪ לחודש. ובצירוף של דמי השכירות בסך 4,200 ₪ - הסכום הנדרש לו לצורכי מחייתו אכן מתיישב עם סך של כ- 10,000 ₪. הוצאות עבור עלות המשרד (ביחס לחברה) בסך 6,000 ₪ לחודש אינן נדרשות למחייתו של המבקש, וממילא המבקש לא העלה זאת בבקשתו הראשונה לדמי מחייה. מעבר לכך, אף המבקש טוען כי אינו עובד ואין באפשרותו להפעיל את החברה.
28. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, ייאמר כי אומדן זה נעשה לטובת המבקש, אף מבלי לעמוד על הוצאות חריגות או כאלו שאינן עומדות בקנה אחד עם צרכים חיוניים למחייה, כגון הוצאות על קרוספיט בסך 430 ₪ מדי חודשיים (ראה פירוט כרטיסי אשראי - צרופה G), ובעיקר טיסותיו לחו"ל, לחופשות סקי ולתערוכות מטוסים במסגרת תחביב הטיסה של המבקש.
29. עיון בצרופה K מעלה כי בחודש פברואר 2024 הועברו לח-ן המבקש 19,685 ₪; ובחודש יולי 2024 הועברו לח-ן המבקש 48,966 ₪ (חלק מהסכום שולם עבור טיסה לארה"ב 13,250 ₪ ומלון בוינסקונסין בסך 5,606 ₪); בחודש אוגוסט 2024 הועברו לח-ן המבקש 20,980 ₪; בחודש ספטמבר 2024 הועברו לח-ן המבקש 20,000 ₪; בחודש אוקטובר 2024 הועברו לח-ן המבקש 25,000 ₪; בחודש נובמבר 2024 הועברו לח-ן המבקש 23,400 ₪; בחודש ינואר 2025 הועברו לח-ן המבקש 19,000 ₪; בחודש אפריל 2025 הועברו לח-ן המבקש 17,000 ₪; בחודש מאי 2025 הועברו לחשבון המבקש 12,400 ₪; בחודש יולי 2025 הועברו לחשבון המבקש 12,000 ₪.

30. קרי, בתקופה של 17 חודשים הוציא המבקש כמעט 300,000 ₪. כאמור לפי אומדן הוצאות דמי המחיה שפורט על ידי המבקש, אמור היה המבקש להוציא סך של כ-170,000 ₪. קרי, גם אם המבקש, אשר אינו עובד למחייתו, היה נאלץ לחיות אך מהסכום של ה-300,000 ₪, הרי שהיה אמור להיוותר בידו סכום של כ-130,000 ₪, שהיה מאפשר לו מרווח מחייה לתקופה נוספת של עוד כ-13 חודשים, היינו, וכפי שהערכתי בהחלטה, עד לחודש אוקטובר 2026.
31. המבקש הוציא אפוא במשך מספר חודשים לא מבוטל סכומים הגבוהים פי שניים מהסכום הנדרש למחייתו. רק בחודש יולי 2024 הוציא המבקש סכום הגבוה כמעט פי חמישה מהסכום הנדרש לו לצורכי מחייתו, כאשר החלק הארי תועל לחופשה בארה"ב, טיסות ושהות במלון.
32. ולהזכיר, מדובר במי שטוען כיום "שאינו לו ממה לחיות".
33. זאת ועוד, מתצהירו של המבקש, עולה כי בתאריך 22.3.2023 נותרה יתרה בסך 262,653 ₪ ששוחררו להמשך פעילות החברה אבל גם להוצאות המחיה של המבקש. ולדבריו, בין החודשים מרץ 2023 ועד יוני 2023 הסתכמו הכנסות החברה בגין חוזה עם רה"מ סך של 554,795 ₪. כך שאף אם אקבל את קיזוז התשלום לקבלני המשנה ולמשרד עורך הדין, עדיין נותר בידי המבקש סך של 139,848 ₪.
34. עיון בצרופה G (פירוט כרטיסי אשראי), מעלה כי המבקש יצא לחופשות סקי לחו"ל ומימן עלויות טיסה בסך של 1673 ₪ וחופשה בסך 6,547 ₪. בין התאריכים 9.4.25 - 11.4.25 הוציא המבקש עלויות עבור שהות במלון בסך 2,874 ₪; בין התאריכים 18.4.24 - 20.4.24 הוציא המבקש סך של 1819 ₪ עבור שהייה במלון (צרופה I). לדברי המבקש, ביום 18.4.24 טס לציריך לתערוכת מטוסים המתקיימת כל שנה בפרידרישהפן ביחד עם חבריו לתחביבו לטיס. ביום 9.4.25 טס המבקש לציריך, הלך וחזר, לתערוכת מטוסים עם חבריו הטייסים. המבקש מאשר, כי מימן את עלויות הטיסה לחו"ל ואת השהות בבתי המלון.
35. לדברי המבקש, הוא נעזר בחבריו לצורך מימון תחביבו היקר להחזיק מטוס זעיר בו הוא טס לעיתים. בבקשתו לעיון חוזר אף צירף את תצהירו של אחד מחבריו - מר זאב רוטשטיין (צרופה P), תצהיר, שלא צורף במסגרת בקשתו לדמי מחייה שנדחתה כאמור.
36. אולם עיון בצרופות מעלה כי המבקש גילה טפח אולם הסתיר טפחיים. זאב רוטשטיין מאשר לכאורה בתצהירו את דברי המבקש ואף העיד על כך בבית המשפט, למרות שהוכח מהאסמכתאות אותן צירף המבקש כי המבקש הוא שמימן את טיסותיו לחו"ל.
37. ברם, גם אם אקבל את דבריו של זאב רוטשטיין, לפיהם הוא מטיס את המבקש באמצעות מטוסו הפרטי, הרי שעיון בצרופה D, כפי שבצדק טענה המשיבה, מלמד כי החברה ציינה בהוצאותיה החזרת חוב לזאב רוטשטיין בסך 8,127 ₪, כאשר בדיקה נוספת (צרופה B) מעלה כי זאב רוטשטיין שילם סכום זה לאחד מעובדי החברה כמשכורת. קרי, ולכאורה, כדי לעקוף את מוגבלותה של החברה.
38. כמו-כן, עיון בתצהיר בתו של המבקש (אשר התייצבה לדיון), מעלה כי יעד הטיסה של המבקש לא היה מכוון לטובת שהייה עם בתו במהלך חג הפסח, אלא כי המבקש קודם כל טס לתערוכת מטוסים בפרידרישהפן, כאשר בתו הזמינה עבורו ביום 20.4.24 נסיעה ברכבת מפרידרישהפן לבאזל. וכך אף ביום 11.4.25, בתו של המבקש הזמינה עבור המבקש נסיעה ברכבת לבאזל, לאחר שהמבקש טס מלכתחילה לתערוכת מטוסים בפרידרישהפן.
39. מהמקובץ לעיל עולה כי דווקא האסמכתאות הנוספות אותן צירף המבקש במסגרת בקשתו לעיון חוזר, מאששות את המסקנה כי הלה חי אורח חיים שאינו הולם אדם המוגבל באמצעים ואינו מתיישב עם דבריו בבית המשפט: "אני חי כמו אביון" (ש' 22).
40. כדי להחליט על שחרור כספים מהרכוש המחולט באופן עיתי, נדרשים טעמים טובים לכך. טעמים אשר לא מצאתי כאמור בהחלטה ולא מצאתים כיום בבקשה לעיון חוזר.
41. נהפוך הוא. התנהלות המבקש, הכספים שבפועל עומדים לרשותו, אף מעבר לסכום ששוחרר, כמו-גם הוצאותיו החורגות מצורכי מחייה, כגון מימון תחביב הטיס שלו וטיסותיו לחו"ל, רק מחזקים את ההחלטה כי התנהלות המבקש אינה מתיישבת עם טענתו.

42. משכך, אף לא מצאתי לנכון לזקוף לחובת המשיבה את העובדה כי זו לא ביקשה לחקור את המבקש ואת נותני התצהיר שהתייצבו לדיון.
43. שכן גם אם אקבל את האמור בתצהירים ובדברי המבקש, הרי שהמבקש לא "העיר" מתרדמתו את הנטל הרדום, אלא בדיוק ההפך. המבקש רק חיזק את ההחלטה כי מדובר במי שחי חיים פזרניים יחסית, שאינו חס על כספים הנדרשים למחייתו.
44. עוד מצאתי לדחות את בקשת המבקש להעביר כ-300,000 ₪ מקופת החילוט לטובת תשלום מס הניכויים ותשלום החוב למע"מ, כך שהחברה תוכל לקבל פטור מיכוי מס במקור, והמבקש יוכל לחזור ולהפעיל את החברה מבלי שום צורך בדמי מחייה.
45. אלא שלא ניתן לבכר את השיקולים האישיים של המבקש על פני האינטרס הציבורי להבטחת חילוט עתידי. אין מקום לאפשר למבקש לעשות שימוש בכספים שנועדו לחילוט על מנת לשלם חובות לרשות המיסים רע"פ 6709/15 דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נגד משטרת ישראל (21.1.2016), וזאת מבלי להקל ראש בקושי הכלכלי שנגרם למבקש מאז תפיסת רכושו ועד היום.
46. אין זה ראוי אפוא לפגוע באינטרס הציבורי על ידי ריקון מצבת כספי החילוט הפוטנציאליים ללא ביסוס ראוי [בש"ע (מחוז-ב"ש) 48078-05-21 נחום פרסר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (25.11.21)].
47. כמו-כן, נתתי דעתי להצהרת המשיבה, לפיה תיק החקירה עומד לפני סיום, כאשר פעולות החקירה שנותרו לביצוע מובאות במסמך השלמת החקירה של פרקליטות המדינה (במ/3).
48. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.
- ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ו, 28 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.